



بررسی الگوی باروری سن ازدواج و استفاده از روش‌های تنظیم خانواده در بین

اقوام مختلف شهرستان اهواز در سال ۱۳۸۸

مهرداد شریفی^۱، دکترعلی حسین حسین‌زاده^۲، صدیقه نوح‌جاه^۳

۱- دانشگاه آزاد اسلامی اهواز- کارشناس جمعیت‌شناسی. ۲- دانشکده علوم انسانی دانشگاه چمران اهواز- گروه جامعه‌شناسی. ۳- دانشگاه علوم پزشکی اهواز- دانشکده بهداشت- گروه پرستاری و مامایی.

چکیده:

مقدمه: قومیت به‌عنوان زمینه‌ای که رفتار باروری در آن شکل می‌گیرد، جایگاه خاص و اساسی در مطالعات باروری در جوامع چند قومیتی دارد. با این حال، علی‌رغم ساختار چند قومیتی ایران هنوز تحقیقات اندکی در زمینه ارتباط قومیت و باروری صورت گرفته است. هدف از پژوهش حاضر، بررسی الگوی باروری، سن ازدواج و استفاده از روش‌های تنظیم خانواده در بین اقوام مختلف شهرستان اهواز بود.

مواد و روش‌ها: طرح تحقیق در این پژوهش، پیمایشی، و تکنیک مورد استفاده برای جمع‌آوری اطلاعات پرسش‌نامه محقق ساخته بود. جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش آمار توصیفی و آزمون کای دو و رگرسیون لجستیک با به-کارگیری نرم‌افزار SPSS استفاده شد. نمونه شامل ۷۸۳ نفر از زنان ازدواج کرده مراجعه‌کننده به مراکز بهداشتی درمانی شهرستان اهواز بودند که به‌صورت تصادفی از میان کلیه مراجعه‌کنندگان زن به مراکز بهداشتی درمانی انتخاب شدند

یافته‌ها: یافته‌های پژوهش نشان دادند که بین الگوی باروری و سن ازدواج و استفاده از روش‌های تنظیم خانواده در بین اقوام مختلف در سطح معناداری ($P < 0/05$) رابطه معناداری وجود دارد.

نتیجه‌گیری: نتایج این مطالعه نشان داد که سطح سواد زنان یک عامل کاملاً تأثیرگذار می‌باشد به‌طوری که پس از وارد شدن به مدل رگرسیون و قرار گرفتن در کنار سایر عواملی مانند قومیت، سن ازدواج و روش‌های تنظیم خانواده کم‌اثر خود را حفظ نمود. عامل قومیت در کنار سایر عوامل مؤثر بر باروری نظیر سن ازدواج و سواد زن قرار می‌گیرد ارتباط معناداری با باروری ندارد. بنابراین لازم است در برنامه‌های توسعه‌گشایی مقوله قومیت‌ها گنجانده شود زیرا نمی‌توان یک برنامه و سیاست جمعیتی خاص را برای تمام گروه‌های قومی اتخاذ و اجرا نمود لزوم توجه به قومیت‌ها و رفتار جمعیتی خاص در سیاستگذاری‌ها اجتناب‌ناپذیر می‌باشد.

واژگان کلیدی: باروری، تنظیم خانواده، سن ازدواج، قومیت.

شماره پوستر: ۱۱۹